

saadan Lovhjemmel ikke opretholde det Bestaaende, men indføre noget Nyt, hvad der imidlertid ikke har været denne Lovs Opgave og heller ikke bør være det, idet Undtagelser i en Lov ikke bør eksistere, hvis det ikke er nødvendigt. — Jeg har egentlig forlangt Ordet, fordi jeg ønsker, at det skal være klart, hvorvidt Regeringen er bunden ved Bestemmelsen i § 3 eller ikke. Jeg gjentager, at jeg opfatter denne Bestemmelse saaledes, at Indenrigsministeren, naar han finder, at dette eller hiint Institut kan komme ind under Begrebet „af lignende Bestaaenheit“, ikke kan give disse Rettigheder til et Institut og nægte at give dem til et andet; de tilkomme dem Alle tilhøbe, og derfor har jeg fundet det forsvarligt at sige, at Bevillingsvæsenet falder bort ved Loven. Det, som maa beroe paa Ministerens Skjøn, er, om den Bank, der søger om disse Rettigheder, fyldestgjør den i Loven opstillede Definition, og det gaaer altsaa ind under Theorien om, at det er Administrationen, som skal udføre og fortolke Loven. Jeg har imidlertid fundet, at det var meget vanskeligt, meget misligt, at give en formelig Definition paa det, som er det Væsentlige ved Banker, men jeg har troet at betegne det rigtigt, da alle Banker gaae efter samme Formular, naar jeg gjorde det ved en Henvisning til det Bestaaende. § 4 og § 3 tilsigte ikke Opretholdelsen af Bevillingsvæsenet, men kun en Definition ved en Henvisning til det Bestaaende, men skal der gives Rettigheder, maae de gives til Alle; det var dette, jeg troede det ønskeligt at faae klart konstateret. Jeg skal endnu kun tilføie en Bemærkning, som jeg før glemte, at her udtrykkelig er sagt, at Anviisninger ikke skulle lyde paa Tid. Det er min Overbeviisning, som jeg dog ikke skal fremsføre med den Styrke som flere andre af de Meninger, jeg har udtalt, at det netop skulde være lige det Modsatte. Skal man ved Siden af Vexler have et girevende Papiir under Navn af Anviisning, da maa dette efter min Mening være knyttet til et meget hurtigt Udløb, allerhøjest in loco 3 Dage og paa andre Steder 8 Dage. Efter min Mening er dette en ufravigelig Betingelse, thi Anviisningens Natur er ikke at gire, men strax at blive fuldbørdet. Ved

Sagens første Behandling kaldte man dem Vexler med en Slags moralsk Vexleret. Jeg skal henvisse til, hvilke underlige Omstøb to af Thingets, ja, jeg kan sige, to af Landets bedste Jurister have maattet bruge for at sige, hvad da denne Anviisning havde at betyde. Hvad Vexler derimod ere, kan Enhver sige, der har begyndt at læse Sura, ligesom ogsaa hvilke Rettigheder og Forpligtelser det medfører at sætte sit Navn paa en Vexel. Jeg vil nu henstille til alle ikke juridiske Medlemmer af Thinget, om vi ikke komme ind paa en mislig Vej ved at ville fremkalde et nyt Slags Papiir, som skal cirkulere og faae Paategning, naar to faa udmærkede Jurister ikke driste sig til at sige, hvilken Retsvirkning det har, at man har sat sit Navn derpaa.

N. Sage: Det er meget heldigt for de ærede Herrer, og jeg haaber, at det vil komme Sagen tilgode, at den største Deel af, hvad jeg kunde have haft at anføre til Støtte for disse Endringsforslag, paa en langt bedre Maade, end jeg var istand til, er bleven anført af de ærede to Herrer, som have taget sig af disse Forslag. Jeg skal derfor kun gjøre nogle faa Bemærkninger, hvor jeg troer det nødvendigt for Sagens Skyld at erindre om, hvorledes Forholdet egentlig er. Jeg troer ikke, at den ærede Minister har Ret, naar han siger, at det vil være mod Principet nu at fritage Bankinstituter, der maatte blive oprettede, for Stempelpapir til deres Aktier. Det forekommer mig netop, at det vilde være mod alt Princip at paalægge de nye Banker, som man maatte trænge til for Omsætningens Skyld, en Byrde, som de gamle ere frie for. Jeg behøver ikke her at udtale mig om Bankers Nytte; jeg vil blot erindre om, at tidligere gjemtes de Penge, der fandtes i Landet, paa Ristebunden, hvormod de nu gaae ind i Bankerne og gjøre Nytte baade for Eierne og for Landet. Det er netop denne Maade at befordre Omsætningen paa, som har bidraget saa overordentlig meget til Fremgangen, ikke alene her, men ogsaa andre Steder. Nu paastaar den hvitærede Indenrigsminister, at der ikke trænges til flere Banker, ja endog, at det vilde være til Skade, om der blev flere. Det er nu meget vanskeligt at have